

ODVJETNIČKI URED ŽELJKO DAMJANAC

Sv. Florijana 9, 34 000 Požega
mob: +385 98 362 350 tel/fax: +385 34 272 364 tel: +385 34 271 663
email: damjanac.zeljko.odvjetnik@po.t-com.hr

Požega, dana 12. svibnja 2026.

Na broj: St-2242/2025

TRGOVAČKI SUD U
Z A G R E B U

Zastupnik **ZORAN KOVAČ** s prebivalištem u Sisku, Mihanovićeve obala 33, OIB:
stečajnog 65318099884, kojeg zastupaju punomoćnik Željko Damjanac, odvjetnik u
dužnika: Požegi,

Ž A L B A

dužnikovog zastupa protiv rješenja
broj gornji od 05. svibnja 2025.

1. Dužnikov zastupnik Zoran Kovač, obavještava sud da će ga u ovom žalbenom postupku zastupati punomoćnik Željko Damjanac, odvjetnik u Požegi te se dostavlja valjana punomoć za zastupanje i moli sud da o daljnjim postupovnim radnjama obavještava punomoćnika, kao i da mu omogući uvid u spis kroz e-komunikaciju.

*D o k a z: punomoć za zastupanje
izvadak iz sudskog regis5ra za dužnika*

2. Rješenjem naslovljenog suda broj St-2242/2025. od 05. svibnja 2026. nad dužnikom Savija Sisak d.o.o. OIB552988846738, otvoren je stečajni postupak, sa danom 05 svibnja 2026. godine, te je nadalje točkom II do XI, izreke između ostaloga, imenovana stečajna upraviteljica, određen rok za podnošenje prijave tražbina, kako i ročište vjerovnika za ispitivanje tražbina, sve pobliže navedeno u izreci.

3. Zakonski zastupnik stečajnog dužnika pobija ovo rješenje jer smatra da ono nije na zakonu osnovano, te protiv njega podnosi žalbu zbog slijedećih žalbenih razloga:

- bitne potvrde postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene maturiranog zakona.

4. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen je od strane društva Vidar j.d.o.o., Rajka Popović i Kristine Popović, u kojemu iznose tvrdnju da su dužnikovi vjerovnici jer prema njemu imaju dospjelu nepodmirenu novčanu tražbinu od 574.334,39 € i to zbog stečajnog razloga prezaduženosti (čl.7.SZ) i nesposobnost za plaćanje (čl. 6. SZ) ne navodeći pri tome je li riječ o njihovoj tražbini kao solidarnih vjerovnika niti ukoliko se ne radi o solidarnosti kolika je tražbina svakog od njih.

Uz prijedlog su predali brojnu dokumentaciju iz koje ni u najnižem stupnju vjerojatnosti ne proizlazi postojanje ikakve njihove tražbine prema dužniku. Naime riječ je dokumentaciji o pravnim poslovima koja u suštini predstavlja povijesnu kronologiju kompliciranih i teško razumljivih međusobno zaključivanih pravnih poslova, bez priložene ijedne vjerodostojne knjigovodstvene isprave podobne za knjiženje u poslovnim knjigama.

Stečajni dužnik je dakle tijekom postupka prigovorio da bi predlagatelji prema njemu imali ikakvu dospjelu novčanu tražbinu, a u dokaz te tvrdnje je osim predlaganja uvida u spise predmeta koji se vode pred naslovljenim sudom predao i pravomoćnu presudu Općinskog suda Sisak P-152/2023. potvrđena presudom ŽS Pula Gž-1126/2024., kojom je utvrđeno nepostojanje tražbine na koju se u prijedlogu poziva predlagateljica Kristina Popović te Vidar j.d.o.o. Naime navedenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu po istom osnovu koji se navodi i u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

Dužnik je stavio procesni prigovor nedostatka aktivne legitimacije predlagatelja za podnošenje prijave osporavajući da su oni njegovi vjerovnici smislu članka 109. Stečajnog zakona o kojem prigovoru tijekom postupka sud uopće nije odlučivao niti je proveo ikakve dokaze u pravcu utvrđivanja vjerojatnosti tražbine. Dakle rješenja ne sadrži razloge zbog čega sud smatra postojanje vjerojatnosti tražbine i koliko ona iznosi.

Na opisani način rješenje ne samo da je zahvaćeno bitnom povredom postupka zbog čega ga nije moguće ispatiti nego je i činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno kada je u pitanju ova bitna okolnosti o kojoj ovisi legitimacija predlagatelja za podnošenje prijedloga.

5. Osim ovog procesnog prigovara sud nije odlučivao niti o prigovoru dvostruke litispedencije, obzirom da je Trgovački sud u Zagrebu u identičnom postupku koji je vođen pod poslovnim brojem St-787/2024. rješenjem od 12. rujna 2024. godine odbio kao neosnovan identičan prijedlog istih predlagatelja, zbog nepostojanja niti jednog stečajnog razloga. Naime u tom postupku sud je utvrdio da ne postoji stečajni razlog neosobnosti plaćanja budući je tada evidentirana neizvršena obveza u Očevidniku izvršenja po istom osnovom za plaćanje (zadužnica Ov-15498/07) kao i u ovom postupku u cijelosti prestala namirenjem.

Unatoč tome što je dužnik priložio u spis sve dokaze osnovanosti prigovara dvostruke litispedencije pa čak i rješenje Općinskog suda u Sisku da je provedba pljenidba upravo po toj zadužnici odgođena, sud je potpuno ignorirao sve ove dokaze a o razlozima toga u pobijanom rješenju nije dao valjane razloge. Ovo unatoč tome što čak iz nalaza vještaka i izvješća privremene stečajne upraviteljice proizlazi da je blokada računa uzrokovana predmetnom zadužnicom sporna.

Odredbom članka 10. SZ. propisano je da se u postupku predstečajnog i stečajnog postupka primjenjuju na odgovarajući način pravila parničnog postupka, dok je odredbom članka 194.ZPP., propisano da sud po služenoj dužnosti tijekom cijelog postupka pazi radi li se u konkretnom slučaju o presuđenoj stvari, o čemu je upravo ovdje riječ.

Kako sud nije odlučivao niti o ovom procesnom prigovoru osporavano rješenje je zahvaćeno daljnjom bitnom povredom ali je ostvaren i žalbeni razlog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, kada je u pitanju stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje.

6. Prema odredbi članka 6. SZ, stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze a smatrat će se da je nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku koji vodi Financijska agencija ima barem jednu evidentiranu neizvršenu valjanu osnovu u razdoblju duljem od 60 dana.

Iako je tijekom postupka dužnik pružio dokaze koji nedvojbeno ukazuju da osnova za plaćanje koja je evidentirana u očevidniku kao neizvršena nije valjana, između ostaloga i stoga jer je u cijelosti izvršena što je utvrđeno i u ranije vođenom identičnom postupku, sud tu

okolnost nije utvrđivao a što je bio dužan. Naime bez obzira što je u očevidniku Agencije ona evidentirana kao neizvršena članak 6. SZ izričito propisuje za presumpciju nesposobnosti plaćanja valjanost osnove za plaćanje. U suprotnom zakonodavac ne bi izričito propisao kao presumpciju nesposobnosti plaćanja valjanost osnove, već bi se ona presumirala samom činjenicom uvrštavanja u očevidnik neizvršenih obveza od strane Financijske agencije.

Odredba članka 4. st.4. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, propisuje da se na provedbu ovrhe ukoliko nije drugačije propisano tim zakonom primjenjuju na odgovarajući način odredbe zakona kojim je urađen ovršeni postupak. Prema odredbi članka 209. st.2. OZ, uz svaki zahtjev za izravnu naplatu ovrhovoditelj, ovdje predlagatelj Vidar j.d.o.o. Sisak, je dužan priložiti izvornik ovršne isprave, ovdje bjanko zadužnicu OV-15498/2007., a kako u spornoj zadužnici predlagatelj nije označen kao vjerovnik Agencija je mogla istu uvrstiti u očevidnik neizvršenih obveza samo ukoliko je uz zahtjev za naplatu priložena javno ovjerovljena isprava iz koje proizlazi da su prava iz zadužnice prenesena na podnositelja, kako je propisano odredbom članka 214. st.4. u vezi sa člankom 215.st.3. OZ. Identično je bilo regulirano i člankom 183.st.4. Ovršnog zakona važećeg u vrijeme izdavanja predmetne zadužnice. U tom pravcu govore stajališta je zauzeta i u sudskoj praksi primjerice u odluci ŽS Vukovor GŽ-Ovr-54/2019 od 18.veljače 2019., Odluci ŽS Rijeka GŽ-ovr-976/2017 od 04. 06.2019. te u niz drugih sudskih odluka.

U konkretnom slučaju predlagatelj Vidar j.d.o.o. je zadužnicu stekao od J&T banke, (pravni slijednik Vaba banke d.d.) i to nakon što je, kao pristupatelj dužnikovom dugu prema banci po kreditnom odnosu ispunio preostalu tada još nedospjelu obvezu po kreditu. O činjenici ispunjena dužnikovog duga po kreditu od strane predlagatelja Vidar j.d.o.o, kao pristupatelja duga, te predaji svih instrumenta osiguranja tog kredita uključujući i zadužnice Ov-15498/07, kao i prijenosu uknjiženog založnog prava za korist Vidar j.d.o.o. banka je izdala dana 05.04.2023. potvrdu ovjerenu po Javnom bilježniku pod brojem OV-1432/2023. Prema toj potvrdi predlagatelj Vidar j.d.o.o. je stekao pravo namirenja prema dužniku iznosa od 55.335,27 €. Ne ulazeći u zakonitost stjecanja prava iz zadužnice, Vidar j.d.o.o. je u cijelosti namirio iznos za koji mu je zadužnica predana i to prije nego li je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Stoga pod pretpostavkom da je predlagatelj Vidar uz zahtjev za izravnu naplatu sporne zadužnice predao i potvrdu banke o stjecanju prava iz iste, Agencija je mogla temeljem te zadužnice u očevidnik neizvršenih obveza evidentirati samo iznos od 55.335,27 €. Taj iznos je u cijelosti namiren u vremenu od 15.08.2023. pa do 19.01.2024., i to u iznosu od 53.181,48 €. , dana 20.03.2024. iznosu od 1.941,24. €, dana 23.10.2025. i iznosu od 1.283, 97 €, i istog dana u daljnjem iznos od 127,80 €, što iznosi ukupno 56.406,69 €, što proizlazi iz Očevidnika na koji se sud poziva.

Dakle tražbina osigurana spornom osnovom za plaćanje je prestala ispunjenim u smislu čl. 160. ZOO., najkasnije dana 23.10.2025. Obzirom da je tražbina prestala Agencija je spornu osnovu za plaćanje bila dužna uvrstiti u očevidnik izvršenih osnova u smislu članka 6. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, naravno pod uvjetom da je potvrda banke o prelasku prava iz zadužnice na predlagatelja Vidar j.d.o.o., priložena uz zadužnicu a u suprotnom ju vratiti predlagatelju.

Međutim kako to proizlazi iz očevidnika neizvršenih obveza Agencija je i dalje protuzakonito zapimala naknado podnošene višekratne zahtjeve za naplatom i daljnjih iznosa preko onog za koji je osiguran istom prilažući pri tome samo presliku zadužnice, te ju uvrštavala u očevidnik neizvršenih obveza iako ona nije bila valjana osnova plaćanja preko iznosa od 55.335,27€, tako da je sa danom donošenja pobijanog rješenja evidentirano po spornoj zadužnici neizvršenih daljnjih obveza od čak 73.523,57 €, sve protivno naprijed navedenim

odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima i OZ., što nepobitno proizlazi iz Potvrde banke. Zbog ovog nezakonitog postup i vodi se pod brojem P-465/2026.

Dakle sporna zadužnica nije valjana osnova za evidenciju u očevidniku neizvršenih obveza u smislu čl. u smislu članka 3.st.1., čl.4.st.4 u vezi sa čl. 214.i 215. OZ. slijedom čega nije ostvaren uvjet za presumpciju nesposobnosti plaćanja po članku 6.SZ.

Obzirom da je sud propustio utvrdi je li sporna zadužnica valjana osnova za plaćanje, na što je dužnik ukazao i za to pružio sve dokaze, posljedično je pogrešno primijenio odredbu članka 6. SZ zaključivši da je ostvaren stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje.

Dokaz:

- *Preslika bjanko zadužnica OV-15498/07*
- *Preslika ugovora o kreditu*
- *Izvadak iz sudskog registra za J&T banku d.d.*
Preslika potvrde J&T banke d.d. od 05.04.2023.
Preslika ugovora o pristupu dugu od 16.02.2023.
Preslika informativnog obračuna stanja duga po kreditu za konačnu otplatu
Očevidnik svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate
Preslike zahtjeva za naplatu sa specifikacijama naplate zaprimljeni kod tuženika 14.06.2023, 19.01.2024., 12.02.2024., 06.03.2024., 09.01.2024.
Preslika dopune kaznen prijave protiv predlagatelja
Preslika pritužbi dužnika Agenciji zbog nezakonitog evidentiranja u očevidnik sporne zadužnice
Preslika rješenja nalovljenog suda St-787/2024 od 12.09.2024

7. Zbog iznesenog obzirom da je dužnik pružio neoborive dokaze da je Agencija nezakonito evidentirala u očevidnik neizvršenih obveza zadužnicu koja nije valjana osnova za i time izazvala stanje nesposobnosti za plaćanje, predlaže se da drugostupanjski sud pobijano mijesnje preinači te odbije prijedlog za otvaranje stečajnog postupka protiv dužnika Savija d.o.o. Susak a podredno da ga ukine te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, te naloži predlagateljima da kao solidarnim dužnicima da naknade dužniku troškove postupka uključujući i naknadu troškova ovog žalbenog postupka zastupniku stečajnog dužnika Zoranu Kovač.

Zastupnik dužnika po: